

بازار همه واحد برای آسیا

نوشته: جی سوفون پانیچ

مترجم: آیت کریمی

بعد از جمع بندی و بررسی عواملی مانند وضعیت جغرافیایی، سیاسی و اقتصادی و ترکیب جمعیت این نتیجه حاصل می‌گردد که هدف ایجاد بازار واحد برای قاره آسیا از نظر تئوری مطلوب و مورد پسند است ولی در عمل مشکل بوده و سریعاً عملی نیست. حداقل تا دهه آینده این کار قابل اجرا نخواهد بود در این زمینه مشکلاتی وجود دارد که بسیار روشن و واضح است که بطور خلاصه و بترتیب زیر به بیان آنها می‌پردازم.

الف - وجود قوانین و مقررات مختلف

یکی از بزرگترین موانع در شرایط فعلی وجود قوانین مختلف در کشورهای منطقه است. هریک از کشورها مقررات و قوانین خاص خود را دارند که در بعضی از کشورها بسیار پیشرفته و در بعضی از کشورها مترقی و جدی نیست در حالیکه در کشوری نقض قانون مجازات سخت و سنگینی دارد در کشور دیگر نقض قانون مشابه مجازات مشابه ندارد در مورد بیمه‌های اشیاء مقررات گوناگونی در ارتباط با نحوه فعالیت شرکت‌های بیمه در کشورهای مختلف عضو منطقه جاری است.

برای مثل بعضی از کشورها از جمله هندوستان، افغانستان و تایلند اجازه فعالیت به شعبات و نمایندگان شرکت‌های خارجی داده نمی‌شود در حالیکه تعداد دیگری از کشورهای منطقه آسیا برای فعالیت بیمه‌گران خارجی چنین محدودیتی را قائل نیستند علاوه بر اینگونه مشکلات قانونی مقررات حرفه‌ای مختلفی نیز بر بازارهای منطقه حاکم است مثلاً وجود بازارهای تعرفه‌ای و غیر تعرفه‌ای.

ب - مشکلات سیاسی

موفقیت زمینه‌های همکاری در زمینه‌های اقتصادی بین کشورهای مختلف منطقه که دارای سیستم‌های مختلف سیاسی هستند و در سطوح مختلف پیشرفت و ترقی

با مشاهده تعداد بیشمار ادغام‌ها و یکی شدن‌های کشورها، ارگان‌ها و شرکت‌ها از جنبه‌های سیاسی، اقتصادی، بازرگانی نظیر همانهایی که در بازار مشترک در حال تحقق است در اذهان بسیاری این سؤال مطرح می‌گردد. که آیا امکان ایجاد بازار بیمه واحد برای منطقه آسیا وجود دارد یا نه جواب مشخص من برای چنین سؤالی اینست «احتمالاً نه».

در این زمینه دلایل متعددی وجود دارد که سعی می‌کنم که در این مقاله به بحث و بررسی آنها بپردازم. منطقه وسیع آسیا شامل ۲۰ کشور می‌گردد که تعداد زیادی از آنها کشورهای ثروتمندی هستند. منابع بسیار غنی که از نظر مساحت تنها ربع مساحت منطقه را با حدود نصف جمعیت را تشکیل می‌دهند. علیرغم جمعیت زیاد منطقه حق بیمه صادره براساس اطلاعات و بمار که آقای آشوک گونکا رئیس هیئت مدیره شرکت جی، آی، سی هند^۱ در سمیناری که در فوریه سال جاری در هند برگزار شد اشاره کرد. تنها ۱۶ درصد از درآمد حق بیمه‌های جهانی متعلق به قاره آسیا است. که از این ۱۶ درصد قسمت اعظم آن یعنی ۱۱/۹۵ درصد حق بیمه جهانی متعلق به ژاپن است زیرا بدلیل رشد سریع و تکنولوژی پیشرفته این کشور واضح است که همانند سایر زمینه‌ها در بازار بیمه جهانی نیز نقش مؤثری را ایفا نماید. بنابراین بازار بیمه ژاپن نقش تعیین کننده‌ای را در صورت تصمیم به ایجاد چنین بازار واحدی باید داشته باشد. در پایان مقاله جداولی از وضعیت اقتصادی و بالمآل رابطه درآمد ملی و درآمد سرانه با حق بیمه سرانه در مقایسه با شرایط اقتصادی کشورهای منطقه آسیا جهت بررسی بازار آورده شده که تحلیل اینگونه جداول بازار در جهت ارائه فکر تشکیل بازار مشترک آسیا راهنمایی می‌نماید.

قرار دارند بسیار مشکل می‌باشد.

بعد از مشکل فوق‌الذکر مسئله دیگر تخصص ارگانهای فعال است که در آینده در صورت تحقق چنین هدفی باید سازمانهای همکاری طوری تشکیلات خود را برنامه‌ریزی کرده و پیداه نمایند که مخصوص امر تجارت و بازرگانی بوده و ابزار متناسب با فعالیت خود را در اختیار داشته باشند مثل آزادی نقل و انتقال، سرمایه و امثال آن. گاهی اوقات مسائل سیاسی بطور مستقیم و یا غیر مستقیم به نفع یا بضرر فعالیت صنعت بیمه منطقه عمل می‌کنند که باید مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد.

ج - وجود بازار اشباع شده و ظرفیت اضافی

مانع بزرگ دیگری که رشد صنعت بیمه را در منطقه سد کرده است وجود شرکتهای بیمه کوچکی است که به تعداد زیاد در بازار منطقه فعالیت می‌نمایند. تعدادی از این شرکتهای با شرایط سهل حاکم بر بازار و با سرمایه پرداخت شده اندک که حداقل مورد نیاز برای تأسیس چنین شرکتی است بکار مشغولند که حتی در بعضی از کشورها مثل بنگلادش و سریلانکا هیچگونه محدودیت و مقررات خاصی برای ایجاد چنین شرکتهائی وجود ندارد و در ضمن تعداد شرکتهای بیمه که در بخش اموال فعالیت دارند نیز در هریک از مناطق آسیا دارای تفاوت فاحشی است که این تعداد در سنگاپور ۵۸ شرکت و در فیلیپین به ۱۰۶ شرکت بالغ میگردد.

درآمد متوسط حق بیمه این شرکتهای عمدتاً کمتر از ۱/۹ میلیون دلار آمریکا و حداکثر آن (درآمد حق بیمه نیمی از شرکتهای بیمه فیلیپین از ۱/۱ میلیون دلار آمریکا کمتر است) ۸/۵ میلیون دلار در فیلیپین است.

د - رقابت آزاد

روشن است که گشایش چنین بازاری تغییر زیادی را در منطقه بدنبال خواهد داشت بخصوص در زمینه رقابت آزاد که این وضعیت برای منطقه نامطلوب بوده و موجب حذف تعرفه و کاهش قیمتتها (حق بیمه‌ها) در درازمدت خواهد شد.

و - کمبود نیروی انسانی متخصص

با درآمد حق بیمه ناچیز و سرمایه اندک شرکتهای بیمه کوچک نه تنها قادر نیستند که نیروی انسانی متخصص و

کارآموده را در خدمت بگیرند بلکه قادر نخواهند بود که آنها را برای مشاغل کلیدی خود تربیت و آموزش دهند زیرا آموزش پرسنل خود هزینه‌ای را می‌طلبد که این‌گونه شرکتهای که از ضعف بیمه مالی رنج می‌برند توان تحمل آن را ندارند. در منطقه آسیا کم نیستند تعداد شرکتهائی که از نظر پرسنلی بسیار فقیر بوده و از این مسئله رنج می‌برند.

ه - مشکل زبان

از آنجائیکه زبان انگلیسی امروزه بعنوان زبان تکنولوژی، تجارت و بازرگانی در دنیا شناخته شده و زبان کلیدی ورود به صحنه‌های اقتصادی بین‌المللی است برای کشورهای منطقه آسیا که زبان دوم آنها زبان انگلیسی است مشکلات ارتباطی با دنیای خارج وجود دارد البته مشکل زبان بتدریج در حال برطرف و حذف شدن می‌باشد. با وجود مشکلات متعددی که در فوق به آنها اشاره رفت و در راه ایجاد بازار مشترک منطقه وجود دارند پیشنهاد مشخصه من اینست که منطقه آسیا باید راهی را انتخاب کند که در دو مرحله به اهداف خود برسد مرحله اول کشورهای توسعه یافته منطقه به تنهایی در جهت تشکیل بازار واحد اقداماتی را شروع نمایند که دارای مشکلات بمراتب کمتری هستند و کشورهای باقیمانده بتدریج در مراحل بعدی به این بازار به پیوندند.

قدم اول جهت شروع به همکاری در منطقه می‌تواند از تشکیل صندوقهای منابع مالی مشترک شروع شده و در جهت تقسیم ریسک بین همدیگر و افزایش ظرفیت نگهداری و غیره گام بردارند که این خود اقدام مؤثری در جهت نیل به هدف اولیه است و اینگونه همکاریها منافع مشترکی را برای کشورهای منطقه بشرح زیر بدنبال خواهد داشت.

۱ - ادامه روند مثبت نتیجه عملیات

با توجه به نتایج بسیار عالی عملیات بیمه‌ای و اتکائی بازار منطقه اعضاء منطقه باید نهایت سعی و تلاش خود را بکار گیرند که میزان ظرفیت نگهداری خود را با گسترش و پخش ریسک‌های بیمه در سطح وسیع جغرافیائی قاره افزایش داده و خود را از بازارهای جهانی حتی الامکان بی‌نیاز نمایند و ارز کمتری بابت عملیات اتکائی به بازارهای جهانی سرازیر شود.

۲- تلاش برای شرایط بهتر

همانطوریکه بیان شد منطقه دارای بازار بیمه سودآوری است مؤسسات بیمه اعم از بیمه گران مستقیم و اتکائی از فعالیت خود سود سرشاری می‌برند و در مورد اخذ پوششهای اتکائی هیچ مشکلی برای آنها وجود ندارد بنابراین در صورت همکاری مشترک می‌توانند شرایط بهتر و کارمزد بیشتری را از بیمه گران طرف قرارداد خود دریافت دارند.

۳- کمک اعضاء هم‌دیگر

کشورهای عضو منطقه می‌توانند رل بسیار مهمی را در زمینه کمک و همکاری با هم‌دیگر بازی نمایند. برای مثال در زمینه آموزش و تربیت نیروی انسانی متخصص می‌توانند از همکاری هم‌دیگر مدد جسته و سطح آموزش را در داخل منطقه بالا برده و از تجربه و توانائی‌های فنی یکدیگر استفاده نمایند در داخل منطقه آسیا قبلاً مؤسسات آموزشی دایر شده و به فعالیت مشغولند با بسط و توسعه

اینگونه مؤسسات در جهت ارائه سرویس به کلیه کشورهای عضو و با برگزاری سمینارها و ایجاد دوره‌های کارآموزی می‌توان کلیه کشورهای عضو را از نقطه نظر نیروی انسانی متخصص بی‌نیاز و سطح دانش فنی منطقه را بالا برد. در پایان با توجه به محاسن و معایبی که فکر ایجاد بازار واحد بیمه برای منطقه آسیا وجود دارد و به پاره‌ای از آنها در این مقاله اشاره گردید سرانجام این نتیجه عاید می‌گردد که ایجاد بازار بیمه مشترک آسیا تا دهه آینده عملی نیست و احتیاج به زمان دارد تا مشکلات سر راه این طرح یکی بعد از دیگری برطرف شود ولی کلیه کشورهای عضو منطقه باید نهایت سعی و کوشش خود را بکار گیرند که ضمن نزدیک شدن یکدیگر از همکاری و مساعدت هم‌دیگر کمک گرفته تا بتوانند در شرایط و موقعیت بهتری نسبت به سایر بازارهای جهانی در صحنه‌های بین‌المللی ظاهر شوند.

جدول شماره یک ساختار اقتصادی

کشور	(هزار کیلومتر مربع مساحت)	جمعیت			سال مورد مطالعه ۱۹۸۵	درصد بیسوادی	به دلار ۱۹۸۷	درآمد سرانه	ناخالص ملی ۱۹۸۷-۱۹۸۱	درصد واقعی رشد تولید	نرخ رشد تولیدات صنعتی ۱۹۸۰-۱۹۸۸	نرخ تورم ۱۹۸۰-۱۹۸۸
		سال ۱۹۸۸	میلیون نفر	رشد ۱۹۷۰-۱۹۷۸								
بوتان	۴۷	۱	۱/۸	۳۱	-	۱۵۰	-	۶/۲	۶/۲	۶/۲	-	
بنگلادش	۱۴۴	۱۰۵	۲/۴	۷۲۶	۲۹	۱۶۰	۲۹	۳/۸	۳/۸	۴/۷	۱۰/۹	
نیپال	۱۴۱	۱۸	۲/۶	۱۲۹	۲۱	۱۶۰	۲۱	۴/۷	۴/۷	-	۸/۸	
هند	۳۲۸۸	۷۹۷	۲/۲	۲۴۲	۴۱	۳۰۰	۴۱	۴/۶	۴/۶	۷/۲	۷/۹	
چین	۹۵۶۱	۱۰۹۶	۱/۶	۱۱۵	۶۹	۲۹۰	۶۹	۱۰/۴	۱۰/۴	۱۴/۱	۶/۱	
پاکستان	۷۹۶	۱۰۵	۳/۱	۱۳۲	۳۴	۳۵۰	۳۴	۶/۶	۶/۶	۹/۱	۷/۵	
سریلانکا	۶۶	۱۷	۱/۶	۲۵۱	۸۷	۴۰۰	۸۷	۴/۶	۴/۶	۴/۲	۱۲/۰	
اندونزی	۱۹۰۵	۱۷۵	۲/۲	۹۲	۷۴	۴۵۰	۷۴	۳/۶	۳/۶	۲/۱	۸/۴	
فیلیپین	۳۰۰	۵۹	۲/۶	۱۹۶	۸۳	۵۹۰	۸۳	۰/۵	۰/۵	۰/۱	۱۵/۷	
تایلند	۵۱۴	۵۵	۲/۳	۱۰۶	۸۸	۸۵۰	۸۸	۵/۶	۵/۶	۵/۹	۲/۹	
فی جی	۱۸	۱	۱/۹	۴۱	۸۵	۱۵۱۰	۸۵	۰/۲	۰/۲	۳/۱	۶/۷	
مالزی	۳۳۰	۱۷	۲/۷	۵۱	۷۰	۱۸۱۰	۷۰	۴/۵	۴/۵	۶/۸	۱/۲	
کره جنوبی	۹۸	۴۲	۱/۵	۴۲۸	۸۸	۲۶۹۰	۸۸	۸/۶	۸/۶	۱۱/۲	۵/۳	
سنگاپور	۱	۳	۱/۴	۲۶۵۰	۸۳	۷۹۴۰	۸۳	۵/۴	۵/۴	۴/-	۱/۳	
هنگ کنگ	۱	۶	۲/-	۵۶۸۰	۸۸	۸۲۶۰	۸۸	۵/۸	۵/۸	-	۶/۷	
ژاپن	۳۷۸	۱۲۳	۱/-	۳۲۴	۹۸	۱۵۷۶۰	۹۸	۴/۱	۴/۱	۵/۵	۱/۳	

جدول شماره ۲ تجارت خارجی و مبادلات بازرگانی

کشور	صادرات به میلیون دلار سال ۱۹۸۸	واردات به میلیون دلار سال ۱۹۸۸	تراز پرداخت (میلیون دلار آمریکا) سال ۱۹۸۸	به میلیون دلار سال ۱۹۸۸	نرخ ارز (برای هر دلار آمریکا)		میلیون دلار خارجی	ضریب خدمات بدهی خارجی
					سال ۱۹۸۵	سال ۱۹۸۹		
بوتان	۲۲	۷۶	-۵۴	-	-	۱۶/۲۶	۴۱	۲۴
بنگلادش	۱۲۹۱	۲۸۱۶	-۱۵۲۴	۹۶۱/۹	۳۱	-	۹۵۰۶	۲۴/۲
نیال	۱۹۳	۶۶۸	-۴۹۵	۲۱۲/۵	۲۶/۹	۲۴	۹۴۷	-
هند	۱۳۳۱۲	۱۹۱۶۴	-۵۸۵۲	۴۱۴۸	۱۲/۱	۱۶/۹	۴۶۳۷۰	۲۴/-
چین	۴۷۵۴۰	۵۵۲۷۸	-۷۷۳۸	۱۷۵۴۸	۳/۲	۳/۷۲	۳۰۲۲۷	۷/۱
پاکستان	۴۵۲۲	۶۵۹۰	-۲۰۶۸	۳۸۸	۱۵/۹	۱۲/۴۰	۱۶۲۸۹	۲۶/۳
سريلانكا	۱۴۷۶	۲۲۶۲	-۷۸۶	۲۲۲	۲۷/۴	۳۹/۸۸	۴۷۳۳	۲۰/۲
اندونزی	۱۹۴۶۵	۱۳۴۹۲	۵۹۷۳	۴۹۴۸	۱۱۲۵	۱۸۰۵	۵۲۵۸۱	۳۳/۲
فلیپین	۷۰۳۲	۸۷۲۱	-۱۶۸۹	۹۵۱	۱۹	۲۲/۴۷	۲۹۹۶۲	۲۵/۷
تایلند	۱۵۸۶۹	۱۹۵۳۹	-۳۶۷۰	۵۹۹۷	۲۶/۷	۲۵/۷۳	۲۰۷۱۰	۲۰/۶
فی جی	۳۱۲	۴۵۴	-۱۴۲	۳۰۲/۵	۱/۱۵	۱/۴۳	۴۲۲	۱۰/-
مالزی	۲۱۱۱۰	۱۶۵۵۱	۴۵۵۹	۶۱۳۴	۲/۴	۲/۷۰	۲۰۰۱۴	۲۰/-
کره جنوبی	۶۰۶۹۷	۵۱۸۱۱	۸۸۸۶	۱۲۳۴۰/۱	۸۹۰/۲	۶۸۳	۴۰۴۵۹	۲۷/۵
سنگاپور	۳۹۳۲۴	۴۳۸۷۰	-۴۵۴۶	۱۶۸۶۱/۴	-	۱/۸۹	۴۴۹۱	۲/۴
هنگ کنگ	۶۳۱۶۱	۶۳۸۹۴	-۷۳۳	-	-	۷/۸۱	۴۴۹۱	-
ژاپن	۲۶۴۸۵۶	۱۸۷۳۷۸	۷۷۴۷۸	۹۰۵۱۴	۲۰۰/۵	۱۴۵/۶۲	-	-

جدول شماره ۳ وضعیت بیمه در مقایسه با ساختار اقتصادی

کشور	درآمد سرانه به دلار	حق بیمه سرانه به دلار	به تولید ناخالص ملی درصد حق بیمه نسبت	کشش درآمد	سهم از بازار جهانی
بنگلادش	۱۶۰	۰/۳	۰/۲	-	-
بوتان	۱۵۰	۰/۷	۰/۵	-	-
چین	۲۹۰	۱/۵	۰/۵۳	-	۰/۳۰
فی جی	۱۷۰۰	۳۶/۲	۰/۰۲	۱/۱۴	-
هنگ کنگ	۸۰۷۰	۸۵	۱/۵	-	۰/۹۰
هند	۳۰۰	۱/۶	۰/۴۸	۱/۲۸	۰/۲۳
اندونزی	۴۵۰	۲/۹	۰/۷۱	۱/۱۶	۰/۰۹
ژاپن	۱۵۷۶۰	۵۱۳/۸	۲/۲۶	۱/۴۶	۱۱/۹۵
کره جنوبی	۲۶۹۰	۴۶/-	۱/۵۴	۱/۴۵	۰/۳۷
مالزی	۱۸۱۰	۲۹/۱	۱/۴۹	۱/۳۴	۰/۰۹
نیال	۱۶۰	۰/۳	۰/۲	-	-
پاکستان	۳۵۰	۱/۶	۰/۴۸	۱/-	۰/۰۳
فلیپین	۵۹۰	۴/۳	۰/۷۲	۰/۷۱	۰/۰۵
سنگاپور	۷۹۴۰	۱۱۹/۵	۱/۴۹	۰/۸۸	۰/۰۶
سريلانكا	۴۰۰	۱/۴	۰/۳۵	-	-
تایلند	۸۵۰	۵/۶	۰/۶۲	۱/۲۴	۰/۰۶

ترکیب پرتفوی

جدول شماره ۴

کشور	سال مورد مطالعه	آتش سوزی %	حمل و نقل دریائی %	اتومبیل %	متفرقه %	کل
بنگلادش	۱۹۸۵	۲۹/۴	۴۲/۳	۷/-	۲۱/۲	۱۰۰
بوتان	۱۹۸۶	۳۷/۱	۷/-	-	-	۱۰۰
چین	۱۹۸۸	۳۲/۱	۳۹/-	-	-	۱۰۰
فی جی	۱۹۸۶	۳۳/۵	۸/۵	۳۱/۲	۲۶/۸	۱۰۰
هنگ کنگ	۱۹۸۶	۲۸/۵	۱۴/۴	۱۵/۳	۴۱/۸	۱۰۰
هند	۱۹۸۸	۲۴/۹	۲۰/-	۲۷/۹	۲۷/۲	۱۰۰
اندونزی	۱۹۸۵	۳۴/۲	۳۱/۹	-	-	۱۰۰
ژاپن	۱۹۸۸	۱۴/-	۴/۳	۶۳/۵	۱۸/۲	۱۰۰
مالزی	۱۹۸۶	۲۶/۸	۸/۲	۳۶/۲	۲۸/۸	۱۰۰
نیال	۱۹۸۶	۱۹/۶	۷/۳	-	-	۱۰۰
پاکستان	۱۹۸۶	۳۲/۴	۳۳/۹	۱۰/۹	۲۲/۸	۱۰۰
فیلیپین	۱۹۸۷	۴۵/۹	۱۵/۴	-	-	۱۰۰
سنگاپور	۱۹۸۸	۱۸/۳	۲۰/۵	۳۲/۳	۲۸/۹	۱۰۰
کره جنوبی	۱۹۸۸	۸/۱	۱۲/۱	۵۱/۷	۲۸/۱	۱۰۰
سريلانكا	۱۹۸۷	۳۵/۵	۹/۹	۱۹/۶	۳۵	۱۰۰
تایلند	۱۹۸۶	۴۰/۵	۷/۵	۳۵/-	۱۷	۱۰۰
تایوان	۱۹۸۷	۲۵/۴۷	۱۷/۵۹	۴۶/۱۶	۱۰/۷۸	۱۰۰

نتیجه عملیاتی

جدول شماره ۵

کشور	ارز	سال	ناخالص بیمه	حق بیمه خالص	نسبت به ناخالص	ضریب خالص خسارت	هزینه	عملیات فنی و زیان	سود و زیان سرمایه‌گذاری	سود و زیان (سود و زیان)	نتیجه عملیاتی
بنگلادش	تاکا	۱۹۸۵	۹۸۰	۵۵۵	۵۶/۶	۴۴/۵	۱۵۳	۲۱۵	۱۹۰	۲۹۵	۲۹۵
بوتان	هوکترا	۱۹۸۶	۱۳	۹	۶۹/۴	۴۶/۱	۱	۳	۲	۴	۴
چین	یوان	۱۹۸۸	۷۸۴۳	۷۸۰۴	۹۹/۶	۴۶/۸	۱۵۰۵	۱۲۴۸	۶۵۸	۱۹۰۶	۱۹۰۶
فی جی	دلار	۱۹۸۶	۲۲	۱۲	۵۴/۵	۴۷/۹	۴	۱	۱	۲	۲
هنگ کنگ	دلار	۱۹۸۶	۳۷۱۶	۲۳۰۱	۶۱/۹	۴۲/-	۱۰۶۱	۶۵	-	-	-
هند	روپیه	۱۹۸۸	۲۳۴۹۰	۲۲۵۵۲	۸۷/۷	۷۴/۳	۶۰/۲۴	۱۱۴۵۷۱	۴۸۷۴	۳۳۸۴	۳۳۸۴
اندونزی	روپیه	۱۹۸۷	۸۱۸	۳۵۹	۴۳/۹	۵۷/۷	-	-	-	-	-
ژاپن	ین	۱۹۸۸	۴۹۴۲	۴۷۲۳	۹۵/۶	۴۴/۳	۱۸۹۷	۱۹۸	۲۵۸	۴۵۶	۴۵۶
مالزی	رینگت	۱۹۸۶	۱۱۷۹	۸۹۵	۷۵/۹	۵۹/۶	۴۲۴	۱۶۹۱	۸۱	۱۰	۱۰
نیال	روپیه	۱۹۸۶	۱۰۴	۱۰	۹/۷	۳۳/۵	۱۱	۱۸	۱۴	۲۴	۲۴
پاکستان	روپیه	۱۹۸۶	۲۴۵۷	-	-	-	-	-	-	-	-
فیلیپین	پزو	۱۹۸۷	۴۱۳۰	۳۱۴۵	۷۶/۲	۴۷/۷	۲۰۳۶	۵۰۱	۴۱۳	۱۰۰۷	۱۰۰۷
سنگاپور	دلار	۱۹۸۸	۶۸۵	۵۱۸	۷۵/۶	۵۳/۶	۱۸۳	۳۲	۵۴	۸۶	۸۶
کره جنوبی	یون ایل	۱۹۸۸	۱۸۹۹	۱۵۷۸	۸۳/۱	۵۶/۴	۴۴۵	۱۱۸۱۱	۲۵۶	۷۴	۷۴
سريلانكا	روپیه	۱۹۸۷	۷۰۴	۳۷۴	۵۳/۱	۴۵/۳	۱۱	۱۵۷	۶۵	۱۵۶	۱۵۶
تایلند	بات	۱۹۸۶	۱۶۵۲	۳۳۳۶	۵۴/۲	۵۰/۷	۱۲۹۳	۴۳	۲۶۶	۵۱۳	۵۱۳